

VOETBALKWESTIES

UIT HET VELD EN ER WEER IN!

De lijnen van het veld zijn er voor den bal, niet voor de spelers. — Mogelijkheden en onmogelijkheden. — De persoonlijkheid van den leider in 't nauw!

Een Revue-lezer heeft mij gevraagd eens te vertellen, hoe het op het oogenblik toch zit met de bepalingen omtrent het uit het veld gaan en het weer terugkeeren van spelers, „de heer Hollander heeft daarover kort geleden uitvoerig door de radio gesproken en daar deze een paar jaar terug, eveneens door de radio, een geheel andere meening heeft verkondigd, zou ik” — aldus deze lezer — „graag willen weten, hoe de vork eigenlijk in den steel zit. Ik voldoe gaarne aan dat verzoek, ook omdat mij gebleken is, dat het publiek van deze geschiedenis niets begrijpt en zelfs de spelers er in vele gevallen totaal onbekend mee zijn.

De zaak zit zóó. Reeds vele jaren bestaat de bepaling, dat een speler, behalve in geval van een verwonding, het speelterrein niet mag verlaten zonder toestemming van den scheidsrechter en dat hij daarin later alleen mag terugkeeren op een oogenblik, dat het spel dood is om, na zich bij den scheidsrechter gemeld te hebben, weer te mogen meespelen.

Het eerste gedeelte van die bepaling is al zeer oud, het tweede — over het terugkeeren — is van jonger datum.

Deserteurs!

De bepaling, dat een speler het veld niet mag verlaten zonder toestemming van den scheidsrechter, was aanvankelijk slechts een maatregel van orde tegenover het publiek. *Het moet zijn voorgekomen, dat eenige spelers van een bezoekend elftal, dat met groot verschil achterstond, een half uur voor het einde maar vertrokken, waardoor de wedstrijd verder een parodie op voetbal werd.*

Het zonder toestemming het speelterrein verlaten wordt als wangedrag beschouwd. De speler krijgt dan ook een waarschuwing, die hem gewoonlijk niet meer kan bereiken, doch die hem dan wel later door zijn aanvoerder overgebracht zal worden.

Komt hij later weer in het veld terug, dan mag hij dat alleen doen op een oogenblik, dat het spel dood is, bovendien moet hij zich bij den scheidsrechter melden voor hij weer mag meespelen. Had hij reeds eerder in dien wedstrijd een waarschuwing gekregen, dan mag hij echter niet meer meespelen.

Had hij toestemming aan den scheidsrechter gevraagd om het veld te verlaten en had deze het hem uitdrukkelijk verboden, dan wordt, indien de speler des-

ondanks het terrein verlaat, dat beschouwd als voortgezet wangedrag en dan mag de speler ook niet meer terugkomen.

Wil een speler, die al dan niet met toestemming van den scheidsrechter het terrein heeft verlaten, weer meespelen, of komt een speler het elftal tijdens den wedstrijd completeeren — b.v. als invaller voor een gewond speler of wel omdat hij te laat is gekomen en men zijn plaats in de ploeg nog niet heeft vervuld, — dan kan dat ook weer alleen gebeuren als het spel dood is en na zich bij den scheidsrechter gemeld te hebben. Komt zoo'n speler tijdens het spel in het veld om aan het spel deel te nemen, dan kan de scheidsrechter hem, indien hij zonder meer het veld is ingelopen en nog niet aan het spel heeft deelgenomen, naar den kant sturen met opdracht daar te wachten tot het spel dood is.

Neemt de speler echter aan het spel deel, dan moet de scheidsrechter hem een waarschuwing geven, waarvoor hij het spel moet staken. Het spel moet dan hervat worden met een vrijen schop, te nemen op de plaats waar de bal zich bevond toen het spel werd gestaakt.

De man achter de doellijn.

Deze regeling is inderdaad noodzakelijk. Het is voorgekomen, dat een verwond speler achter zijn doellijn ging zitten. Plotseling werd de bal in de richting van

zijn doel geschoten, de doelman was uitgelopen, doch de verwonde speler sprong zoo vlug mogelijk overeind en trapte den bal uit het doel. Daar was destijds niets tegen te doen, hoewel iedereen het onbillijk vond, daar de aanvallers natuurlijk geen rekening hadden kunnen houden met den gewonden speler, die bovendien, daar hij buiten het speelveld was gaan zitten, voor de toepassing van den buitenspelregel niet meetelde. Iets dergelijks is thans onmogelijk. Doet een speler desondanks iets dergelijks, dan krijgt hij een waarschuwing en wordt een vrije schop gegeven.

* * *

Dat is alles vrij duidelijk. Moeilijkheden zijn er echter over de vraag, wat men moet verstaan onder „het veld verlaten”. Sommigen denken, dat een speler niet buiten de lijnen mag komen. Een speler, die b.v. bij een aanval op het vijandelijke doel in zijn vaart over de lijn loopt en die, als hij in het veld terug zou loopen, buitenspel zou zijn is volgens hen strafbaar en indien hij buiten het veld blijft staan, totdat het gevaar voor buitenspel is afgewend. Ook wordt beweerd, dat een speler, die buitenspel staat en die, zoodra hij dit bemerkt, over de lijn gaat staan om aldus te demonstreeren, dat hij niet in het spel wenscht in te grijpen, strafbaar is.

Hiermede ben ik het echter niet eens, al vind ik in het nieuwe boekje van den

REGEN.

De caddies, die op de terreinen van de Haagsche golfclub „hun” kampioenschap verspeelden, trokken zich van regen en wind niets aan.